

fører har forlangt et bestemt Svar fra Regjeringen, om hvilken Virkning Vedtagelsen af det af ham stillede Forslag vil faae, saa forekommer det mig egentlig, at det er temmelig overflødig af den ærede Forslagsstiller at kræve et saadant Svar. Der er jo intet Nyt kommet frem. Det, den ærede Forslagsstiller foreslaar, er, hvad der har været foreslaet i to Samlinger i Forveien og vedtaget i to Samlinger i Forveien; hvorfor det skulde have nogen ny Indvirkning paa mig, forstaar jeg ikke. Min Stilling overfor Sagen er ganske den samme som den var i Fjor og i Forfjor. Jeg haaber, at den ærede Forslagsstiller er tilfreds med denne ganske aabne og uforbeholdne Erklæring.

Jeg kunde have lyst til at sige endnu et Par Bemærkninger til. Den ene skulde være rettet til det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgtreds (P. Holm), som saa stærkt gjorde gjældende, at den nuværende Regjering ikke kjendte Folkets Krav og ikke var i Stand til at foreslaa virkelig gode Reforme. Af den Grund var det, at det ærede Medlem vilde afholde sig fra enhver Forhandling med den nuværende Regjering. Jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, og jeg gjør det i den bedste Mening, om det ikke vilde være den rigtige Vej for ham og hans Venner i snævrere Forstand at slaa ind paa netop den at give sig til at forhandle. Thi det er jo dog kun derved, at det vil være muligt for Regjeringen at komme til Rundstab om, hvad det ærede Medlem og hans Venner anse for at være Folkets Krav og for virkelig gode Reforme, ligesom det ogsaa kun er ad den Vej, at det ærede Medlem kan forvisse sig om, hvorvidt det, han anser for at være Folkets Krav, ogsaa anses derfor af Flertallet i denne Forsamling. Uden det har det ærede Medlem jo efter sit Standpunkt ikke nogen Ret til at kræve, at der skal tages særligt Hensyn dertil. — Lige overfor det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 1ste Valgtreds (C. B. Nyholm) vil jeg udtale min fulde Tilslutning til, hvad han sagde, at det netop er ved Forhandling, at den ærede Opposition vil have Udset til at naae det MaaL, den i en saa lang Række af Aar har attraaet, men derimod ikke ved at holde sig tilbage derfra. Men hvad det ærede Medlem ikke anthede, var, at det maatte kunde have sine Bæmseligheder for Oppositionen ved en Forhandling at samle sig med en saadan Styrke om bestemte Spørgsmaal, at den derved kunde faae sig Udkomst til at træde i Stedet for Regjeringen. Selvfølgelig er det ogsaa kun ved Forhandling, at det vil være muligt at vælge Eftermænd for Regjeringen, som i Virkeligheden kunne

fuldbestjøre det Krav, som maa stilles af Flertallet her i Salen til en Regjering, nemlig at den skal raade over et Flertal her. — Et æret nyt Medlem i Salen (Bluhme) mente, at der paa hans politiske Modstanderes Sane kun stod skrevet de to Ord: Leve Estrup! Det vilde være overmaade smigrende for mig, hvis det var sandt. Det er det imidlertid ikke. Selv om det var sandt, vilde jeg henstille, om det saa er meget mere tiltalende, naar der paa Modstandernes Sane kun staar skrevet de tre Ord: Bort med Estrup! Vi have i alt Fald den Fordel, at selv om vore to Ord slettes af Sagen, vil der ikke mangle Noget til Erstatning, men Flertallet har i alt Fald ikke givet os nogen Veilighed til at vide, hvad der, naar deres tre Ord ere slettede af Sagen, vilde komme til at staa i Stedet. — Endnu skal jeg kun til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Monrad), og som selv erkjendte, at han ikke havde noget Nyt at sige om det foreliggende Spørgsmaal, bemærke, at naar det ærede Medlem atter denne Gang, som saa ofte, stærkt betone, at et Ministerium skal kunne sætte sin Villie igjennem, saa havde jeg nok ønsket, at det ærede Medlem med samme Styrke havde betonet, at en Folkerepresentation skal udtale sin Mening, skal hævde sin Mening og forhandle om selve Sagerne. Det ærede Medlems Mening derom er den samme som min, men det fremkom kun ikke med samme Styrke fra det ærede Medlem som Paastanden om, at Regjeringen kun er berettiget til at være, naar den er i Stand til at sætte sin Villie igjennem. Naar det ærede Medlem endda havde føiet til: Sætte sin Villie igjennem, sætte sine Forslag igjennem, naar de blive behandlede efter deres egen Besaffenhed, saa havde der endda efter min Formening været Noget deri, men naar Regjeringens Lovforslag blive behandlede efter ganske andre Hensyn end selve Lovforslagenes Indhold, saa tror jeg ikke en Gang, at det ærede Medlem kan fastholde sin Paastand om, at en Regjering skal kunne sætte sin Villie igjennem, det er jo dog givet, at den personlige Modstand, som Regjeringen møder i den ene af Representationens Afdelinger, den kan en anden Regjering, der staar paa et andet Standpunkt, møde paa et andet Sted, saa at efter den Betragtning vil enhver Regjering i Landet blive en Umulighed.

Suel: Man pleier ellers at sige, at hvad der er Ret for den One, er billigt for den Anden, men hvis jeg forstod den høitærede Conseilspræsident rigtigt, anlægger han en Maalestof for sig og sit Ministe-